

بررسی تله مدیسین و چالش های اخلاقی آن حمید شفیعی زاده*

تله مدیسین یا دور درمانی روشی است که زایش خود را مدیون سیستم های پیشرفته ارتباط از راه دور می باشد. وسایل ارتباط از راه دور تمام ابعاد زندگی انسان، از جمله خدمات پزشکی را متحول کرده است. در این روش ما می توانیم عمده خدمات پزشکی و بهداشتی از راه دور را به متقاضی ارائه کنیم، سیر این تحولات به قدری سریع است که ما به صورت روزانه با مباحث جدیدی در این مورد روبرو هستیم.

برای بیماران پذیرش این روش درمانی بسیار دشوار و بغرنج می باشد، بیماران سالها بود که از نزدیک پزشک درمانگر یا جراح خود را احساس می کردند، اما هم اکنون با شرایطی روبرو می شود که از حضور پزشک خبری نیست، و جای پزشک را دستگاه های عجیب و غریب پر کرده است. البته این روش فقط شامل مسائل بالینی نمی شود، بلکه تمام حیطه های علم پزشکی از آموزش گرفته تا مسائل مدیریتی و درمانی و بهداشتی را شامل می شود. از طرفی کاربرد این تکنیکها مسائل حقوقی و اخلاقی زیادی برای ارائه کننده و بیمار و سیستم های درگیر ایجاد کرده است که گاهی متفاوت از روش های متداول پزشکی می باشد.

دو دیدگاه فلسفی غالب در رویکرد اخلاق در تله مدیسین شامل نظریه غایت گرای جان استوارت و دیدگاه وظیفه گرای جان رالز می باشد. این شرایط جدید موضوعات اخلاقی جدیدی در حوزه خود ایجاد کرده است که ما در این مقاله به گوشه ای از این مسائل می پردازیم. از مهم ترین این موضوعات می توان به رازداری و عدم فاش شدن سر بیمار، حریم خصوصی، تعهد حرفه ای و مسؤولیت جبران ضرر اشاره کرد.

واژگان کلیدی: تله مدیسین، دور درمانی، پزشکی از راه دور، اخلاق پزشکی، ارتباطات از راه دور

* Email: dr.shafizadeh3@gmail.com